

Україна на міжнародній арені

Міжнародні відносини — система міждержавних взаємодій, суб'єктами яких є держави і міждержавні та неурядові організації, приватні особи.

Акт проголошення незалежності України

- Основний документом, який визначає принципові засади розбудови державотворчих процесів, у тому числі в сфері зовнішньої політики
- Прийнятий 24 серпня 1991
- Виходячи з цього документу Верховна Рада України 2 липня 1993 р. схвалила „Основні напрямки зовнішньої політики України“.

Зовнішня політика України

Спрямовується :

- на утвердження й розвиток України як незалежної демократичної держави,
- на збереження її територіальної цілісності та недоторканності кордонів,
- на включення національного господарства у світову економічну систему,
- на поширення в світі образу України як надійного і передбачуваного партнера.

Основні підвалини

- відкритість зовнішньої політики, співробітництво з усіма заінтересованими партнерами;
- засудження війни як знаряддя національної політики, прагнення до вирішення будь-яких міжнародних спорів виключно мирними засобами;
- додержання принципів взаємоповаги, рівноправності, невтручання у внутрішні справи інших держав;
- відсутність територіальних претензій до сусідніх держав і невизнання територіальних претензій до себе;
- дотримання міжнародних стандартів прав людини, принципу неподільності міжнародного миру і міжнародної безпеки, визнання пріоритету загальнолюдських цінностей, загальновизнаних норм міжнародного права перед нормами внутрішньодержавного права, засудження практики подвійних стандартів у міждержавних стосунках.

Головні напрямки зовнішньої політики України

- розвиток двосторонніх відносин, участь в європейському співробітництві;
- розбудова відносин у рамках СНД;
- участь у роботі ООН, інших організацій.

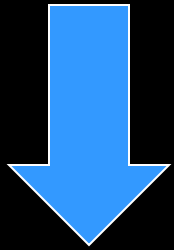

Практична реалізація

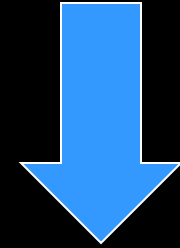
- Під керівництвом Президента України Кабінетом Міністрів України,
- Міністерством закордонних справ, іншими центральними органами державної виконавчої влади на основі Конституції України.

Зовнішня політика України

Перший етап – від серпня 1991 р. до середини 1994 р

Другий етап – від середини 1994 р. і до цього часу

Перший етап

- Україну як незалежну державу визнали понад 140 країн світу.
- Протягом 1992–1993 рр. Україна вступає в безпосередні дипломатичні зв'язки зі США, Канадою, Польщею, Німеччиною, Францією, Китаєм, Росією, Казахстаном, державами Балтії, Скандинавії та ін.
- В липні 1992 р. відбувся візит Президента України до Франції, під час якого Україна приєдналася до паризької „Хартії для нової Європи“, договір про дружбу та співробітництво між двома країнами.
- Україна стала членом Ради з безпеки і співробітництва в Європі (НБСЄ, згодом – ОБСЄ), багатьох міжнародних організацій, зокрема Світового банку, Міжнародного Валютного Фонду.
- 14 січня 1994 р. підписання тристоронньої угоди між Україною, США та Росією про виведення стратегічної ядерної зброї з України.
- 3–7 березня український президент відвідав США, де підписує заяву про дружбу та співробітництво між двома країнами.
- Україна приєднується до програми співробітництва з НАТО: „Партнерство заради миру“.
- 23 березня 1994 р. у Брюсселі підписано договір про партнерство та співробітництво з Європейським Союзом.

Другий етап

- 1995 р. прийняття України в листопаді до Ради Європи
- 31 травня 1997 широкомасштабного договору між Україною та Росією
- Лютий 1998 р. підписання договору про довгострокове економічне співробітництво між Україною та Росією (на 10 років)
- В липні 2002 р. в рамках ГУУАМ, саміт в Ялті прийняв рішення про зону вільної торгівлі між країнами.
- В 2002 р. Україна остаточно заявила про свій європейський вибір, про курс на поступове і неухильне наближення до вступу у Європейський Союз та інтегрування у НАТО.

Висновки

- Україна відбулася як незалежна держава, як загальноновизнаний суб'єкт міжнародних відносин.
- У політичному сенсі наша держава користується авторитетом ініціативного, самодостатнього і конструктивного учасника міжнародного життя.
- Розпочато демонтаж віджилих тоталітарних структур і напрацювання нової правової бази
- перетворення планової економіки на багатокладну ринкову, зорієнтовану на консолідацію суспільства і національне відродження.
- Прийняття нової Конституції України.

- Малоефективним є соціальний захист населення.
- Погіршилися демографічні показники, зросла смертність, намітилася депопуляція України.
- Дестабілізації соціальних процесів сприяли високі темпи соціальної диференціації суспільства.
- Зупинено спад виробництва, намітились позитивні тенденції виходу України із затяжної соціально-економічної кризи.
- Проголошення нової стратегії економічного і соціального розвитку на 2002–2011 роки на першій сесії Верховної Ради четвертого скликання– „Європейський вибір”.
- Зріс міжнародний авторитет України, яка нині визнана практично усіма 140 країнами світу.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ
СЛАВА УКРАЇНІ!

